

ELŐFIZETÉSI ÁRAK.

Helyben határolt áron:
Egész évre 8 ft. — kr.
Fél évre 4 ft. — kr.
Negyed évre 2 ft. — kr.
Tízletve postán küldve:
Egész évre 9 ft. — kr.
Fél évre 4 ft. — 20
Negyed évre 2 ft. — 25.

Egyes sra. ára 1 kr.

» kapható a kiadványtalan és
Gross G. Ltd. gyűjtőjéből is.

POLITIKAI ÉS TARSADALMI NAPILAP.

Bérmintion levelek nem fogad-
tának el.

HÍRDEZTÉSI DÍJA:
3 havihoz gárumból 7, annak
hoye 7 kr. Nagyobb és több-
szori hirdetéseknek kedvezmény
Minden egyes hirdetésért után
meg kell fizetni 30 kr. helyiglyét
fizetendő.

Nyitási díj 15 kr.

Hirdetése és nyitási díjak
dija előre fizetendő.

HÍRDEZTÉSI FOLYÓIRAT: Brassóban a kiadványtalan Kolosvárosi 20. sz. — Budapest: Eckstein Vilmos, Goldberger A. V. Mucsi A. Schwarz Gy. — Bécsben: Dammberg J.
Hannemstein és Vogler, Schalek Henrik, — Berlinben: Mosse Rudolf, Frankfurthban: Daube G. L. és Társa, — Hamburgban: Károly és Lieberman utak hirdetői irodájában.

Főszerkesztő:
D^r. WEISZ IGNÁCZ
igyzéd.

Szerkesztői iroda:
Brassó, Ló-piac 10. szám alatt,
hová a lap szövege és a kiadványtalan kiadványok.
Készítők: Visson nem adnak.

Feloldó szerkesztő:
D^r. FISCHER AKÓ
igyzéd.

A delegációk.

Megalakult mind a két országos bizottság, a melyet a monarchia törvényhozásai a közös ügyek tárgyalására küldöttek. Az alakuló nyilvános ülés szokás szerint értekezlet előzte meg s így a nyilvános ülések nagyon simán folytak le. Az osztrák delegációban, a mely korábban létezett, báró Chlumetzky, a magyar delegációban pedig gróf Tisza Lajos elnök fejezték ki azt a reményüket, hogy az országos bizottságok a viszonyok kelte mérlegelése után nem fogják megakasztani fejlődésében a monarchia védelmére s a két elnöki beszéd a megokolásban is körülbelül egy nyomon maradt.

De volt a magyar elnöki megnyilvánulás egy passzus, a mely széles körökben fel fog tűnni és bizonyára nem fogja eltevesztetni hatását, Gróf Tisza Lajos ugyanis egész nyíltsággal megmondta, hogy az országos bizottság a maga hazafias áldozatkészsége fejében elvárja, hogy a monarchia tekintélyének egész latbavetésével fognak ellensúlyozni minden olyan illetéketlen és jogosulatlan külső befolyást, a mely a belső békét és egyetértést megbontgatja. Gróf Tisza Lajos ezt a jelentős passzust azzal zárta be, hogy a jogosulatlan külső befolyás ellensúlyozására legerősebb biztosítékunk: a király.

Közlőjük a következőkben Tisza Lajos nagyrészt beszédét:

Melyen tisztelt országos bizottság!

Minden mindenekelőtt az országos bizottság nevében a tisztelt korelnök és koregység uraknak köszönettel kifejezném a bizot-

ság megalakítása körüli fáradozásunkért, a tisztelt bizottság iránti hálás köszönetünknek kell ugy megválasztott tisztársaim, mint a magam nevében kifejezést adnom az iránynakban tanúsított megtisztelő bizalomért, a melynek kellően megfelelően leszek főttörésvétek. Hogy ez nekünk sikerülhessen, legyen szabad az országos bizottság tisztelt tagjainak bős és jóindulatú támogatására számíthatunk.

Fájdalommal kell megemlékeznem, tisztelt bizottság, azon érzékeny veszteségről, a mely a közös hadsereget a mult országos bizottság ülései óta el Vilmós császári és királyi főherceg váratlan halálával, a ki éppen azon fegyvernemek volt főfelügyelője, a melynek fejlesztésére az országos bizottság mindig nagy súlyt fektetett. Eltekintve a veszteségnél a hadsereget illető nagyságtól, mindenki, a ki szerencsés volt vele érintkezni, kedves emléket fogja e szeretettelmetlő urnak megőrizni.

De még közvetlenebbül érinti a tisztelt országos bizottság tagjait Bauer volt-hadügyminiszter halála, mivel évek során érintkezve, az országos bizottságok meggyőződhetek az o példás egyenesség, őszintesége és ügyismerete fölül. Ugy hiszem, az országos bizottság elfogadja azon ajánlatom, hogy a hadsereg és a közös kormány e kiváló két egyéniségének elhunytai fölötti sajnálkozásának jegyzőkönyvében kifejezést adjon.

Az események láncolata ugy hozta magával, hogy az illetékes tényezők mind az ügykeze és készsége dacára az ország-

os bizottságok ülésezése ez évben ismét össze maradt, ugy, hogy a legmegfeleltetőbb munkásságot kellend a bizottságnak kifejtene, hogy az országgyűlés összejeveléig teendőnek legalább legfontosabb és érdemleges részét elvégezhesse.

Igaz, hogy ha végigvéniztek a bizottság tagjainak során, azt fogjuk látni, hogy legnagyobb részben oly tapasztalt és szakavatott tagok ülnek abban, a kik előtt a bizottsági tárgyalások rendszer anyaga nem új, a kik hosszú évek gyakorlata folytán képesek lesznek az ez évi előterjesztéseket is aránylag rövid idő alatt alaposan tanulmányozni és megbráolni, s a bizottságban ennek alapján a monarchia bizottsága és tekintélye fenntartásának valódi szükségleteit megállapítani. Ezeknek kielégítése a haza minden polgárának egyaránt érdekében áll.

Tagadhatatlan, hogy ha az oly méltán feltékezenen ösztözt európai béke fennállásának egyik hatalmas eszköze az ismert hármas szövetség: fennmaradásának biztosítása a békéfenntartó államoknak, tehát közöttük az osztrák-magyar monarchiának is, teljes védőképessége. Ennek érdekében minden mulattalan szükségessé megtenni elutasíthatlan kötelesség.

E teljes védőképességek egyik főfeltétele azonban az államok belbékéje is. Ez a monarchia biztonság és tekintélye, a nemzetközi békének fenntartása érdekében legalább is oly fontos tényező, mint a nemzetközi barátság viszony megörökése. A nemzet erre saját hatáskörében, helyes, kor-

TÁRCSA.

Hosszufalusi Máté ispán.

(Logofetaltal Motéin.)

— Előszó —

Irtá Páncs János. Fordította a „Brassó” részére
Károly Pétercz kir. tanácsos, ugy. tanfelügyelő.

I.

Egyik nyári hónap napján, midőn a hőség hatálmába keríti a faldet és anyira meghusgatja, hogy lábaidat a hasadokba dughatod, midőn a városiak nem tudják, mittevék legyenek, hogy hűsölésnek: Miklós ur háza tornácán állott és mindenfelé ügynök tört a fejét.

Nem volt egészen felöltözve, hanem csak annyi háztartás, hogy szokott midőn sálhossban s hogy kedved kapjon ama három ügy elválasztására, a melyeket imént kapott. Még képzelti sem birta, hogy sálalása bevégezése előtt olvasás-hoz fogjon, a mi különös megszokása volt.

Mig a bőr, azzal hogy Miklós ur, tornácán alá és fél széláig, azt a bőr háza mögött az udvarba lépett és onnan egészen az istálló felé sietett egy közel 14 éves legényke. A fiu, mihielyt a bőrt megpillantotta, egy percze megállott s nem tudva, hogy mittevék legyen, hogy beszéljen-e vagy ne beszéljen a bőrről, egy ideig tört a fejét, de végre elhatározta, hogy tovább halat a

nelkül, hogy csak egy szót is szólna. „Történjék, a mi történik”, gondolta a fiu.

Hát Miklós ur birt volta-e hallgatni? Ment-sen Isten, nem; mert ő is megpillantá azt a fiut, a ki egyike volt szolgáló közül a legkisebbeknek, a ki legkezelebb lépett a bőr szolgálatába s így meg akart neki mutatni, hogy minden lát s hogy semmit sem lehet előtte eltitkolni, hogy az ne jusson az ő tudomására. Egyen eszméje volt ez neki, a melyre ő igen sokat adott, hogy tekintély növelje s hogy szolgálát megfélemlítse.

A mint Miklós ur annagy gyorsan sétálgatott, egyszer csak hirtelen megállott, tekintetét egészen mélyre irányozta és telefontokál kiáltta: — A tanyára!

A fiu egy pillanat alatt megfordult és azon örvényen, a melyen jött volt, visszaindult éppen oda, a hova a bőr parancsa utasította.

— Ez aztán legyetlen! — mondá magában a bőr — mint a családban, ugy a birtokon, s épen ugy az államban is. — S megörvendeztetve azzal, hogy így gyorsan lelt parancsa teljesítve, tovább folytatta sétáját, de nem oly gyorsan, mint annak előtte, hanem lassabban, talán hogy elméldköllessék azon gyorsaság fölött, melyvel parancsa teljesítve lett.

A bőr sétálgatott, a fiu pedig elment.

Hagyjuk a bőrt, hogy sétáljon és tegyük kedve az olvasásban; mi pedig folytassuk leírás-

sunkat épen azon tanyá leírásával, a hova előbbi kis barátnak elvittözt.

A bőr udvarától mintegy félóra távolságra üttöttek fel a tanyát a cséplőgép munkásai számára. A földben mintegy félmeterynyi mélyedés, ennek egyik szélén néhány lyuk a föld száma, a melynek lánya feleség a föld színe, a hova az úttörök helyezik a puliszkát és zödség főzésére: emellett a székbe kerül, mely tele van papírral, két patkával, úgyszólván, pásztrival, sálhálal, paszlytatárokkal, kevés szőrtával, azaz olyan borbély, a melynek közel hatvan munkás élmeiről van előre gondoskodva.

György bátya, a szakács, oda van a boszus és fűrészság miatt.

— Hát hogyan van az, — mondogatta magában — hogy én vagyok vasárnapi nyughassam? Hoggyan van, hogy az összes munkások mulatnak, én pedig rabokodjam, míg ott-hat puliszkát megkeverek, míg elkészítem az adagokat oly sok helyre, tártott szája számára? Nem vétevék, hogy én meg vasárnap is dolgozom? — kérdezte György s mind csak ő fölé:

— Mert a mit az ember megészik, nem véte, emellegve — így zárta be az okoskodást — ételt főzni sem véteik ...

Igaz, nem véteik ... de nem is könnyű dolog — gondolt magában György, és igaz volt mert a munkás így étvággyal eszik és étel,

tában 20 kilonémet ügyben lesz hivatta a közgyűlés határozni. Ezek között van a munkarend a városi képviselőtestület számára; Brassó város közsegének megváltoztatásának községi szabályzata az új fizetési alapszabályzat; az alsó sétatér előtti tér parkozási stb.

— A Margitsziget eladása. József kir. herceg udvalévolg el akarja adni a Margitszigetet a megvételre a fő- és székfőváros ajánlotta fel. E tárgynak több fővárosi bizottsági tag értekezletre jött össze, melyben Kleh István, Kacs Ivor, Mátyás Arisztid, Szabó Alajos, Kramer Miksa és többek felszólalása után, két tag kivételével, valamennyien a Margitsziget megvételé mellett nyilatkoztak.

— Másor Rosenkranz Marika hangversenye. mely szeptember 22-én fog megtartatni: 1. a) Rubinstein A. „Es blinkt der Thau“, b) Helmholtz M. „A varázsszó“, c) Steinbach: „Rothhaarg ist mein Schätzlein.“ 2. Vonós-négyes Nr. 2. (Allegro és Adagio). Előadók Malcher R. (I. hegedű) és Kroupa E. (II. hegedű), Machold R. (bass), Ulbrich E. (klarinét). 3. Mairalt: Dal „A remény csengettyűje“-ből A. Wieniawski: „Faust“ ábránd hegedűre. 5. a) Mascagni P.: „A te eszélod“, b) Grieg: „Szerelek“, c) Mozart: „Bolcsodal“. 6. Schubert: H. Impromptus. Op. 90. 7. Magyar népdalok. Kezdetek fel 8 óráig.

— Ostrákrak kezdete nagy földrengés. Pecsérelt jelentik, hogy a Habsburgoknál leványogó rokon Montenon hercegi család, I. Napoleonn özvegyének, Mariá Luíának leszármazója, száz-ezer forint költséggel családi mauzeumot építtetett Német-Bolyón.

— Orfeum. Holnap kezd meg Scheiner budapesti orfeumtársulat előadása a „Zöld fát“ szálloda termében.

— Tünetes akadályokkal. Tegnap déltűn 3 órára volt kitéve Wagner Gusztyár urnak, a Wagner Henrik-cég felátjának temetése, aki 34 éves korában ragadt el a körleltetetlen halál órákorál. 3 órára megjelent a lelkezt, ott volt a teljes városi zenekar, ott a halottivok, ott a számos résztvevő, de a halotti körben nem érkezett meg. Ősáka hosszas és nagyon kollektív vázrakozás után, fél 4 óra után dőzsögött el ama szónokló haragú ember. Az állomány egy belátatlan szót részavetve kísérte az órk nyugtalom helyére, hol könnyű legyen a pár havnyi felett!

Közlekedik a tél és hideg az időjárás. Tegnap a nappali órákban gyönyörű idő volt ugyan, de 5 óra után oly erősen hideg volt, hogy bizony elviselhetők a tél kabátot.

— Űgyelgének a könyvenyírók. L. punk egy barátjához következő historiat beszél el: Tegnap a kapu előtt állva, egy sátoros-cigányasszonynak látszó nő, ki porontyát öltén viré, egy kis kenyéret kért tőle. Megszájnálva a szegény gyereket, behívtam a szűkölködő lakásom könyvjárába és kenyeret adtam neki. Az asszony azonban nem akar elhárítani, erőszakkal rend tükünné egy kis kártyavetést hallából a kenyéret és most — ugymond szememből látja, hogy én is szívt asszony vagyok. Nem állhatam ellent találatnak, megengedtem neki, hogy kártyát vessen, mihez azonban bel pizsiára volt okvetlen szükség. Tiltakozásommal szemben kijelente, hogy a világért sem tarja m a pénzt. Minden a hóhúsz pokoszt eladott, leleto a 7 pizniát, de hozzáette, hogy ha nem adom neki a pénzt, eszlados szomereszlen lesz, egy megvakul, másik megcsúntul stb. stb. — Mit tehettem? áttadtam neki a 7 pizniát és elkergettem. Ilyen keveses napom volt nekem tegnap. — Kérjük a közönséget, ez az új mód eszlánót a kapitány-színakhoz szolgálj tati.

— Új vendéglős kávézó ján január eloszlott a brassói pályaudvar előtti vendéglő. Mint halljuk, a kolozsvári udvarvezető Szemerai István urnak adta bére 3 évre a kérdéses vendéglőt. Szemerai ur már 20 év óta van Brassó környékén és főleg az utóbbi 12 év alatt a Predaeion birta a vendéglőt és mindnyágyon élénk emlékezetében van, hogy mily jól ékeztet Szemerai ur idejében az ember. Reméljük, hogy Szemerai ur bérletével új sara kezdődik a pályaudvar vendéglőjére néve.

— Újabb magyar ítélet a „Tribuna“ homlokán. A „Tribuna“ ideál 186. száma vezérközlött helyett a kolozsvári kir. törvényszéknek 1894. jul.

hó 5-én hozott ítéletét közli egy nyilatkozat ügyben és ezt minden megjegyezés nélkül.

— A egygő-szent-miklósi mandátum. Mint György Szent-Miklósról telegrafálják, ott Matlekovics Sándor volt államtitkár, kormánybíró képviselőjelölt ellenében dr. Groisz Gusztáv volt kolozsvári egyetemi tanárt léptették fel nemzeti párti programmal.

— A székes főváros 1848—49-ki Ereklye-muzeum gyönyörű életrajz előjlesztés Kossuth arcképeket készített városok, községek és egyletek számára. Egy-egy festmény ára élműsöt 30—50 ft és 150 ft.

— Megszervezt nemzeti becsületkölé alanyaira ma van szolgálatba ellenőrk oiaik részről szót rághalnak, hogy ma-holnap veszendőbe talál menni az a nagytűzök jöndulat, a melylyel hazánk eddigelő a külföld népei részéről találkoztak. A „Pesti Napló“ felismerve e fenyegető veszély komoly voltát, magára vállalta azt a hazafias feladatot, hogy a külföldi vezérők szemlélővel az utóbbi években megazult intellektuális és erkölcsi laposot ismét szorosabba kösse s így vissza nyerve azoknak a rokonszenvét, a kik mármár kezdtek tőlünk elhatárolni. E célból a „Pesti Napló“ társarovatának rendes dolgozóitársail megnyerte a francia tudomán legjelöltes mestereit, Camille Flammarion, a hírvess eszlárás, Franzosok Seregey, a múltkörtök fejedelm, Cuvonig, a jeles múltértéző, Mintz, a te-naissance tudós bűvára, Reklus, a király geogefus, havonként egy-egy társaravól fogják megörvendeteni a „Pesti Napló“ közönségét. Ezenkívül havonként egy-egy társaravókat közöl a „Pesti Napló“ a következő hírvess írókolt, egy mint: Emile Zola, Anatole France, Armand Sylvestre, Francois Coppé, Alphonse Daudet, Catulle Mendès, Jules Lemiatre, Marcel Prévost és Paul Bourget, a kik mindannyian szerződészerűen kötelezték magukat arra, hogy a „Pesti Napló“ számára rendszerösen fognak beküldeni eredeti dolgozatokat. A „Pesti Napló“ továbbá magához valtotta közlárólóg fordítást jogát mindazok megírásukra, melyeket Alphonse Daudet, George Onth, a francia elbeszlőitrodalom e hírvess mesterei a legközelebbi ót esztendőben írtak fognak s már ez évben fogja közlári Daudet egy remek regényét, a melynek tárgyát a keltó a saját ifjúkorából merítette, valamint Onthnak most munkában lévő „Régi harag“ ezini szemnézős regényét. A „Pesti Napló“ nagy áldozatok árán elérte azt, hogy a világlapokkal egy sorban áll, s a magyar közönségé az érdem, hogy támogatásával ezt lehetővé tette.

— Tanítók mint postások. A nagy kir. posta vezetésébe most érdekes kísérletet tesz a postai küldeményeknek a postások és tanyákon való pontos kézbesítésére íránt, mely oddig a legelőbb akart mellett sem lehetett kifogástalan. A kísérlet abból áll, hogy a postai közvetítést a postai és tanyai tanítókra bízák, meg pedig a követet kezébeadják. A postaküldeményeket eszentül egy lovas mezőrendőr veszi át a postahivatalból, és a postások a tanítóknak kézbesíti. A tanyákon feladott leveleket és esomagokat ugyanezen a tanító veszi át s a városi postahivatalhoz 6 küldi be a mezőrendőrrel. Ezt egyelőre próbaképpen Nyíregyháza környékén léptették életbe, de ha beváltak, az Alföld minden részén így lesz.

— Gyanus alakok a vatikán kertben. A római „Tribuna“ azt jelentette, hogy a vasárnapi hóttőre virradó éjszaka a pápai őrség a vatikán kertjében, közel a pápa nyári villájához, két ember fogott el, kik az őrség láttára el akartak menekülni. Az elfogott gyanus embereknek fegyvereket nem találtak, de valószínű hogy fűrészközen elhajlított a fegyverekről. A foglyokat az őrség kasztyájába vitték, a honnan reggel a rendőrség kísérte. — Nem tudni — írja a „Tribuna“ — voltak-e vagy anarkisták voltak-e a gyanus alakok s vajjon nem akartak-e merényletet elkövetni a pápa villája ellen. A rendőrség nagy titokban folytatja a vizsgálatot. — Később érkezett híradó távirat slaptlannak mondja a „Tribuna“-nak azt a hírt.

Városokat pusztító orkan. Madridból táviratoztak, hogy a Földközi-tenger partján tegnap délután rettenetes orkan dúllyogott. A tengerből kikapadó víztemel eláztatóta Javea és Cava városokat. Számos ház összeomlott és igen sok ember vesztette életét az orkan következtében.

Amerikában letartóztatott kereskedők. Bécsből, mint annak jegye megírjuk, két bórkereskedő testvér, Sigel Frigyes és Gyula nagy mérvű váltóhamisítások és csalások elkövetése után Amerikába szöktek. A jeles testvéreket, kik hitelezőikre mintegy 300 000 forint erejű károsították meg a newyorki kikötőben tartóztatták le s most hazaszállították őket Bécsbe. Elfogásuk alkalmával mindössze hatszár forintot találtak náluk, a többi pénzfelment minden felvilágosított magukban.

Egy város a gummi- és a Flaubert-puskák ellen. Pápa városban igen elharapóztak a gummi- és a Flaubert-puskából történő lövések, mely tetemes kárt okoztak a városban, sőt életveszélyessékké kezdtek válni. Ennek ellenében a városi közgyűlés kedden, Mészáros Károly rendőrkapitány indítványára, szigorú szabályrendeletet hozott, mely a gummi- és Flaubert-puskáknak meg tartását is szigorúan tiltja és a tilalom ellen vétőket kihatási büntetéssel sújta.

A pápa és Zola. Mint Rómából jelentik, a pápa több francia főpap előtt egy nyilatkozott, hogy ha Zola kihágástát kérné tőle, az audienciát nem adná meg neki, mert Zola az egyháznak és a vallásnak ellensége.

Idegenforgalom Brassóban.

— Szeptember 16.

„Európá-szálloda.“

Herez Jakab utazó, Koln. János Heinrich utazó, Budapest. Krausz Adolf utazó, Bécs. Weisz Gusztáv utazó, Bécs. János Juhász Budapest. Szoosk Emil utazó, Budapest. László Armin utazó, Bécs. Grauer Wilhelm utazó, Budapest. Rosenthal Ignác utazó, Gyulafehérvár. Lengyel Gyula földbírtokos, Erzsébetváros. Joán Draghiciuan kereskedő, Bukarest. Henter Károly postamester Nagy-Ajt. Tágás József tanító. Sepsi-Szent-György. Dr. György Elek ügyvéd, Budapest. Zaroniti Tódr ügyvéd, Bukarest. Joán Vergotti mérnök, Bukarest. Weisz Zsigmond utazó, Budapest.

A budapesti értéktörzés árjegyzése.

1894. szeptember hó 16-án.

Magyar aranyárnyárék 4%	121.60
Magyar koronárnyárék 4%	96.65
Magy. vasuti kölcsön arany 4½%	126.50
Magy. vasuti kölcsön eszlén 4½%	102.—
Magy. k. vasut. áll. kötv. 1876-ból	124.—
Magy. földhitelhen. kötvény 4%	95.75
Halmatörési jog megváltási kötvény	100.—
Horvát-szlavon földhitelhen. kötvény	97.—
Magy. nyemereszlőnyegj kölcsön	152.25
Társaságok és szegedi szegelykölcs.	100.—
Ostrákrak járadék papírban	98.75
Ostrákrak járadék eszlénben	98.75
Ostrákrak járadék aranyban	123.75
Ostrákrak koronárnyárék	97.75
1890. évi ostrákrak államoszlőgy	145.—
Ostrákrak-magyar bankeszlőnyeg	101.50
Magyar hitelbank-eszlőnyeg	467.—
Ostrákrak hitelintézet-eszlőnyeg	367.20
Ostrákrak-magy. államvasuti-eszlőnyeg	357.—
20 frankos arany (Napoleon-or)	987
Németbiradalmi márká	60.90
London vista	124.25
Páris vista	49.20
20 márkás arany	12.18

Lapfelkötés:

Dr. FISCHER AKOS.

Kiadó: A „Brassó“ nyomdája.

261.—1894.

Árverési hirdemény.

Auhit kir. vétéghajó ezzel közhírre teszi, az kik a fellektelmű Roth Gusztáv Adolf cék-tömégéhez tartozó és eddig még el nem árverészt 1205 ft 50 krra becsült ingozságot, n. m. nagymennyiségű érké szét, kidolgozott bórók és tsalpak, valamint butozárók a csodválszámnyai határozata talán a tömegközönségek kérdésre nyilvános árverés rendben becsárán alá a leg-többet igoróék kész-érfizetés mellett el fognak adatni.

Mely árverészeknek Feketeahalom községében a vagyonközött gyár helyiségei vendő megtartására ártólul 1893-ik év szeptember 21-ike délután 2 óra kaptatják. Mídi árverési kivánók j-árán hirdeményt új-j el resztelnek.

Brassó, 1894. szept. 12

Bo:os Zsigmond,
bír. végrehajtó.

Új műsor!

Az országban az egyedüli világ-színház.

Természettani, mechanikai műszínház

KISS ADOLF igazgatója alatt.

Brassóban a Rudolf-téren, este 8 órákor naponként nagy előadás tartatik.

MŰSOR:

1. Szakasz. Mohamed csodáit, vagy a hívészet szor és előtt. Valódi keleindiai búvészt, mely az energiát egy meséből van merítve. A régi

Új műsor!

időkben a „Fakírok” nagyon értették a népet varázslataikkal félrevezetni, a melynek nagyszerűségét fölfelezní képesek nem voltak. Ali Ben Zeida török búvésznő lesz szerencsés a közönségnek, a mi még a „Píraok” idejében szokás volt előadni. A színpad egészen fekete, a búvésznő torok jelmével fog megjelenni, a műtárgyak régi búvészek által származnak.

2. szakasz. Az indiai költőáncos mutatványai és szolgálja.

3. szakasz. 15 perc. falun. Téli téjkép. A szed aljsekk képet. Többzetri hóesés tisztán látható.

4. szakasz. Salvi Regina, vagy Mária üdvözlő, hatásos jelenet.

5. szakasz. Háromszoros csoda fontaine, vagy az ugynevezett Calospinthe chromokrose.

6. szakasz. A kökedveltség Diaphana (kódákék). Világ és természetű tükör, kankatúnak, szin és vonaljátékok, és a nőfőherke csoportozat.

A színet alatt saját zenekarom játszik.

Helyrak: Záróköz 50 kr. 1 hely 40 kr. II. hely 30 kr. Karzat 20 kr. Gyermeknek 10 éven alatti szülők kíséretében fél ár.

Előadás mindennap. A színház vízföldön panyóval földve Budapest este 8 órákor.

Felhívás előfizetésre!

PESTI NAPLÓ

naponta kétszer megjelenő politikai napilapra.

A „Pesti Napló” a legértelmesebb és legszebben

Folyó évi október elsejétől kezdve a reggeli és esti lappal együtt — egyszerre küldve — évenként 14 forintért fizetheti elő.

A „PESTI NAPLÓ” regénytárcája a legvonzóbb az egész világon; a szerkesztőség magához váltotta őt évre

Alphonse Daudet és George Ohnet

valamennyi megírandó regényeinek kizárólagos fordítási jogát. Így novemberben kezd meg a közlését Georges Ohnet legújabb regényének, melynek címe:

Régi harag.

Októberben közli André Theuriet legújabb regényét, melyen a nagy francia elbeszélő most dolgozik és mely a nagy *harmadik társaság* foglalkozik. Január folyamán közli Alphonse Daudet-nak épp most készülő regényét, melynek tárgyát a világhíró költő a *saját ifjúságából* me-

kiállított napilap és e mellett a legolcsóbb is.

ritette. A „PESTI NAPLÓ” tárczarovatának rendes dolgozó-társai lettek:

Camille Flammarion,
François Coppée,
Jules Lemaitre,
Franquise Sarcay.
Armand Sylvestre,

Anatole France,
Emile Zola,
Cattulle Mendès,
Marcel Prévost,
Paul Bourget

urak a francia irodalomban nagynevű írók — s ezenfelül a jövőre is felkeresik a „PESTI NAPLÓ” tárczarovatát kitűnő dolgozataikkal a magyar irodalomban legkiadályosabb elbeszélők.

A „PESTI NAPLÓ” karácsonyi ajándéka

oly fényes meglepetés lesz, amintől a világ semmiféle lapja sem nyújt olvasóinak. Csak annyit kellünk előre, hogy az irodalmi és művészeti körök egész lényességébe fog karácsonyra a „PESTI NAPLÓ” előfizetőinek asztalára kerülül.

ELŐFIZETÉSI FELTÉTELEK:

Esti és reggeli lap együtt egyszerre küldve a vidékre:

Égész évre . . . 14 frt — kr. | Negyed évre . . . 3 frt 50 kr.
Fél évre . . . 7 frt — kr. | Egy hónapra . . . 1 frt 20 kr.

Naponként kétszer, reggeli és esti kiadás külön-külön a házhoz vagy postán küldve Budapestben és vidéken:

Égész évre . . . 18 frt — kr. | Negyed évre . . . 4 frt 50 kr.
Fél évre . . . 9 frt — kr. | Egy hónapra . . . 1 frt 60 kr.

A „PESTI NAPLÓ” kiadóhivatala.

Budapest, Ferenciek-tere, Bazarépület.

LEMBERGI KIÁLLÍTÁSI SORSJEGYEK

Utolsóelőtti
H É T !

à 1 frt.

Utolsóelőtti
H É T !

FŐNYEREMÉNY

60,000 forint.

Kaphatók:

ADLER L. Jakab banküzletében és a »BRASSÓ« kiadóhivatalában.